
Mozaika obrazu vzkříšení

Vzkříšení nebo krádež? Komu a čemu uvěříme?

První čtení: 1K 15,1-8 ** Druhé čtení: Ž 118,16-29 ** Text kázání: Matouš 27,62 – 28,15

1. Čtení neděle vzkříšení

EVANGELIUM – MATOUŠ 27,62 – 28,15

NEDĚLNÍ RÁNO U HROBU

Matouš 28,1 Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. 2 A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. 3 Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. 4 Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví.

ZVĚSTOVÁNÍ ANDĚLA

5 Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. 6 Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. 7 Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to." 8 Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům.

SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM

9 A hle, Ježíš je potkal a řekl: "Buďte pozdraveny." Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. 10 Tu jim Ježíš řekl: "Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí."

OPATŘENÍ STARŠÍCH

11 Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. 12 Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze 13 s pokynem: "Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali. 14 A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste neměli těžkosti." 15 Vojáci vzali

peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad je rozšířen mezi židy až podnes.

1 KORINTSKÝM 15, 1-8

1 Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, 2 a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo.

3 Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem 4 a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, 5 ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. 6 Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. 7 Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům. 8 Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.

ŽALM 118,16-29

16 Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy!
17 Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech. 18 Hospodin mě přísně trestal, ale nevydal mě smrti.

19 Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu.
20 Toto je Hospodinova brána, skrze ni vcházejí spravedliví. 21 Tobě vzdávám chválu, žes mi odpověděl; stal ses mou spásou. 22 Kámen, jejž zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným. 23 Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky. 24 Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. 25 Prosím, Hospodine, pomoz!
Prosím, Hospodine, dopřej zdaru! 26 Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. 27 Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte. 28 Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. 29 Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!

2. Kázání

Ve srovnání s příběhem ukřižování a smrti vyprávějí evangelisté příběh vzkříšení docela stručně. Snad v tom můžeme vidět moudrost a efektivitu lidského a Božího jednání. **Když chtějí lidé uskutečnit své plány**, byť by to bylo zabití, mají s tím velké problémy. Je to dlouhý a náročný proces plný úskalí. Tehdy k tomu navíc bylo nutné použít lsti, vydírání a bylo potřeba zinscenovat falešný proces. **Když se ale rozhodne** vykonat svou vůli **Pán Bůh**, jedná se o velice rychlý proces. I proto je příběh vzkříšení kratší. O to víc ale stojí za to dobře vnímat všechny jednotlivosti toho, co se stalo. Nechme tedy příběh znovu ožít.

1. Boží režie vzkříšení – Co se tenkrát stalo

Po turbulentním velkém pátku a klidné sobotě přichází nedělní ráno. Pán Ježíš byl vzkříšen. Při pohledu na zemětřesení, anděla, omráčené ženy a vyděšené strážce nám někdy uniká, že my **vlastně ani nevíme, kdy přesně Pán Ježíš byl vzkříšen a jak (kudy) z hrobu odešel**. V době, kdy se všechny události, o nichž evangelisté podívají záznam, staly, Pán Ježíš už byl pryč. **Hrob** byl prázdný již před zemětřesením. **Anděl** neodvalil kámen proto, aby Pán Ježíš mohl jako hrdina akčních filmů v kouři suchého ledu vítězoslavně vyjít ven. Kámen u hrobu pro oslavené vzkříšené tělo Pána Ježíše nebyl překážkou.

Proč tedy sestoupil anděl a odvalením kamene způsobil zemětřesení? Zdůrazním tři věci, které Pán Bůh skrze anděla učinil: **(1) odhalil**, že hrob je prázdný; **(2) vysvětlil** proč je prázdný; **(3) nasměroval** ženy i učedníky k setkání. **Skutečnost - Slovo - Setkání**: to jsou momenty, které byly a jsou pro člověka důležité na cestě objevení skutečnosti vzkříšení Pána Ježíše.

2. Úkol anděla – skutečnost, slovo, setkání

2.1. Skutečnost – hrob je prázdný

Bylo potřeba, **aby lidé** - ženy, strážci i učedníci, a pak jistě i další - **objevili, že hrob je prázdný**. Bylo důležité, aby se **otevření hrobu** událo takřka **před očima svědků**. Že těmito svědky byly **strážce a ženy**, není bez

významu. Strážci neměli důvod otvírat hrob. Naopak oni měli zajistit, aby zůstal zapečetěný, nikdo nevešel dovnitř ani ven. A ženy, ty by strážce snad ještě nějak omámit mohly, ale odvalit kámen a odnést nepozorovaně Ježíšovo tělo, to by nezvládly!

Když anděl odvalil kámen, což bylo **doprovázeno zemětřesením**, všichni se **zděsili**. Strážce snad ještě více než ženy, protože oni byli odpovědní za zapečetěný hrob, v němž mělo Ježíšovo tělo zůstat. Hrob byl ale prázdný, a tak není divu, že jim došlo, co je čeká za nesplnění strážného úkolu. Je zde jistá paralela s příběhem ukřižování, kde jsme také svědky zemětřesení a stráží, které se vyděsily.

Také si můžeme povšimnout drobné, ale dosti podstatné zmínky o tom, že hrob nebyl zcela prázdný. **Zbyly tam šátky**, do nichž bylo zabaleno Ježíšovo tělo. Kdyby ho někdo ukradl, jak se později rozšířilo, proč by ho rozbaloval z pláten? Nevzal by ho tak, jak tam ležel a neutekl by s ním a nepohrbil by ho rychle někde jinde? Rozbalovat Ježíšovo mrtvé tělo bylo nebezpečné.

První zvěstí velikonočního rána je prázdný hrob. Bylo důležité ho objevit a dobře dosvědčit. Byl to ovšem jenom první krok na cestě k přijetí skutečnosti vzkříšení. Prázdný, ale němý hrob nebyl jediným svědkem vzkříšení. Přichází pokojné slovo anděla.

2.2. Slovo – není zde, byl vzkříšen

„Anděl řekl ženám: *„Vy (strážce, ty se měly čeho bát) se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl...“* (Mt 28,5-6)

Anděl vysvětluje, co se stalo: „Ježíš byl vzkříšen, ostatně tak, jak to předem pověděl.“ Toto **vysvětlení anděla pomáhá interpretovat prázdný hrob**. Nebeský Otec ví o tom, že jedna věc je, když se nám něco odehraje před očima (něco vidíme), a druhá věc je, jak si to vysvětlíme (jak to interpretujeme). <<Jak často je tomu v životě, že jsme něčeho svědky, ale mineme se vysvětlením, interpretací.>> Pokračování příběhu jde tímto směrem. Velice rychle ukazuje, že se **na scéně objevuje úplně jiná interpretace** toho, co se stalo. Nedalo se popřít prázdný hrob, a tak je

zde záměrně zmanipulovaná a koupená verze: „**Stráže usnuly tak tvrdě, že je nevzbudila těžká technika apoštolů, kteří odvalili kámen a ukradli Ježíšovo tělo.**“ Záznamy evangelistů o událostech neděle vzkříšení ukazují na to, že **od počátku zde byly dvě verze vysvětlení prázdného hrobu.** Jako tomu bylo v životě Pána Ježíše před ukřižováním, tak tomu bude i po vzkříšení. Vše se dá vysvětlit různě a velice protichůdně. I po vzkříšení je před lidmi otázka: Komu uvěříme? Které zprávě?

Aby nám naše rozhodování nebeský Otec přece jenom trochu usnadnil, přichází třetí moment na cestě k víře ve vzkříšení. Je to setkání s tím, o němž bylo řečeno, že byl vzkříšen.

2.3. Setkání – jděte a řekněte učedníkům...

Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; **jde před nimi do Galileje, tam ho spatří.** Hle, řekl jsem vám to." Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. A hle, **Ježíš je potkal** a řekl: "Buďte pozdraveny." Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: "Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí." (Mt 28,7-10)

Ježíš potkal ženy! Prázdný hrob, slovo anděla a nakonec setkání se Vzkříšeným. Už není potřeba více. Snad jenom poslechnout Mistra a vzkázat učedníkům, že i s nimi se chce podle svého slova setkat Galileji. Také učedníci budou mít možnost ho spatřit, setkat se s ním. **Skládanka dějů v Boží reži vzkříšení se naplňuje: prázdný hrob - vysvětlení anděla - setkání se vzkříšeným!** Každý z těchto tří momentů má své nezastupitelné místo v příběhu vzkříšení.

3. Přijmout, radovat se a slavit – cíl velikonočního evangelia

Co my s touto zvěstí? **Boží mozaika obrazu vzkříšení** je nám **předložena jako svědectví** dávných svědků. Uvěříme jim? Zvěst o vzkříšení je nám **nabídnu** **jako prostor**, do kterého smíme vstoupit a stát se jeho součástí. Je to prostor Božího království, které obsahuje nebe i zemi, časnost i věčnost. Je to prostor, v němž Kristova smrt je naší smrtí a Kristovo vzkříšení je naším vzkříšením.

Velikonoční poselství v sobě nemá především morální náboj, neobsahuje výzvu k nějakému našemu činu, leč víře (považujeme-li ji za skutek). Je nám dáno jako **pozvání k víře** ve vzkříšení (které bylo dosvědčeno) a především pak je **pozváním k radosti** z toho, co pro nás vykonal nebeský Otec a jeho Syn. O velikonocích jsme svědky Božích činů, které maří lidskou zlobu, hřích a smrt. Jsme svědky Božích skutků v prospěch nás lidí. A nemusíme být němými svědky, nýbrž svědky, kteří se radují, těší se z Boží velikosti a moci, a zpívají Bohu ke cti a chvále.

Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu. Toto je Hospodinova brána, skrze ni vcházejí spravedliví. Tobě vzdávám chválu, žes mi odpověděl; stal ses mou spásou. Kámen, jejž zavrhlí stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky.

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. (Ž 118,19-24)

Jan Asszonyi

